

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/175/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215506
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814215506.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: v 1. rade X. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom S. Č. XXX, v 2. rade S. Y., nar. X.X.XXXX, bytom S.Á. Č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1. a 2. rade Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, odporcovia v 1. a 2. rade a vedľajší účastník na strane odporcov zastúpení JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie sumy 10.727,86 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 513,75 eur a náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 836,21 eur, všetko na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcom v 1. a 2. rade domáhal zaplatenia sumy 10.727,86 eur s prísl. ako neuhradenej časti úveru, ktorý poskytol jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa a.s. - odporcom na základe zmluvy o úvere č. 373657865 zo dňa 10.6.2009. Na základe uvedenej zmluvy bol odporcom poskytnutý úver v sume 8.000,- eur, ktorý sa odporcovia zaviazala splácať v mesačných splátkach po 130,76 eur vždy k 15. dňu v mesiaci. Túto povinnosť si však odporcovia nespĺnili a s úhradou dlžnej sumy sa dostali do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013, uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., prešla pohľadávka voči odporcom na navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky dlžná suma predstavovala 11.115,12 eur a pozostávala z istiny vo výške 8.830,36 eur, riadneho úroku v sume 1.897,50 eur, úroku z omeškania v sume 363,34 eur a ostatného príslušenstva v sume 23,92 eur. Navrhovateľ si voči odporcom v 1. a 2. rade uplatnil iba nárok na zaplatenie sumy 10.727,86 eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky úveru, ktorých splatnosť nastala v období od 15.7.2012 do 15.5.2019 s tým, že splátky pôvodne splatné od 15.8.2013 do 15.5.2019 sa stali splatnými dňa 11.8.2013, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a nárok na úrok z omeškania.

Odporkyňa v 1. rade s návrhom nesúhlasila. V konaní potvrdila, že s odporcom v 2. rade uzatvorili zmluvu o úvere s právnym predchodcom navrhovateľa a aj to, že im bol poskytnutý úver vo výške 8.000,- eur a túto sumu aj skutočne vyčerpali. Pri uzatváraní zmluvy si bola vedomá podmienok, za ktorých im bol úver poskytnutý. V súvislosti so splácaním úveru uviedla, že pokiaľ bola na materskej dovolenke, splátky boli sťahované z jej účtu a po ukončení materskej dovolenky boli dohodnutí tak, že splátky sa budú hradiť

riadnym spôsobom. Splátky úveru boli hradené do doby, kým jej na účet bol poukazovaný rodičovský príspevok, potom už nemala z čoho splátky poukazovať. Po rozvode manželstva už nemá informácie, či odporca v 2. rade niečo uhradil. Odporkyňa v konaní uviedla, že výzvu od Slovenskej sporiteľne, ktorou by ju upozorňovala na dlh a vyzývala na jeho zaplatenie, neobdržala, nejaká výzva jej prišla len zo strany CC Collection. Či jej bolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, si nepamätala.

Odporca v 2. rade s návrhom navrhovateľa nesúhlasil. Rovnako uviedol, že spolu s odporkyňou v 1. rade uzatvoril zmluvu o úvere s právnym predchodcom navrhovateľa. Potvrdil, že úver vo výške 8.000,- eur im bol poskytnutý a oni ho aj vyčerpali. Splátky úveru najskôr hradila odporkyňa v 1. rade a po tom, čo sa rozvedli, určitý čas splácal úver on. Neskôr však mal problém so zamestnávateľom, ktorý mu riadne nevyplácal mzdu, potom už úver nesplácal vôbec. Odporca uviedol, že zo strany Slovenskej sporiteľne mu nebola doručená výzva na zaplatenie dlžnej sumy, resp. upozornenie na zameškané splátky. Ani on si nepamätal, či mu bolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

V priebehu konania oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcov - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.6.2015 prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na ust. čl. 7 bod 7.6.1 Všeobecných podmienok, podľa ktorých, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany odporcov, alebo ak sú odporcovia v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník v tejto súvislosti uviedol, že podľa súdnej praxe, ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Z tohto dôvodu súdna prax vyvodzuje, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splatenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporcovia boli v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní a od tohto momentu začína plynúť premlčacia doba. V súvislosti s tým preto vzniesol voči celému nároku navrhovateľa námietku premlčania a navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Okrem toho namietol v konaní aktívnu legitímáciu navrhovateľa s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého môže banka postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi len ak bol klient v omeškaní s plnením aspoň 90 dní a zároveň ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Pokiaľ tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná a takéto postúpenie je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru navrhovateľ nepreukázal, že v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči odporcom v 1. a 2. rade postúpená na navrhovateľa, boli tieto podmienky splnené. Súčasne vedľajší účastník uviedol aj to, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Podľa citovaného ustanovenia veriteľ môže toto právo uplatniť, len ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota, pričom zákon vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu. Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote, až po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným.

Rovnaké vyjadrenie k návrhu predložili prostredníctvom svojho právneho zástupcu aj odporcovia v 1. a 2. rade.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, resp. ich právnych zástupcov, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.6.2009, dodatku k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 21.4.2010, Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa („Všeobecné podmienky“), oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013, výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.7.2013, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013, pokusu o zmier zo dňa 8.8.2014, oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcov zo dňa 23.9.2014, vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 19.6.2015, vyjadrenia odporcov zo dňa 10.9.2015, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 19.1.2016, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.5.2013, výzvy právneho predchodcu navrhovateľa na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.2.2011, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 10.6.2009 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a.s., zmluvu o splátkovom úvere č. 0373657865, na základe ktorej bol odporcom poskytnutý úver v sume 8.000,- eur. V zmluve si dohodli fixnú úrokovú sadzbu 14,8% ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 17,30%, priemerná hodnota RPMN bola 14,05%. Celkové náklady spojené s úverom boli vo

výške 7.818,24 eur. Zo zmluvy vyplýva, že za poskytnutie úveru bol dohodnutý spracovateľský poplatok v sume 189,17 eur z prostriedkov úveru a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne. Odporcovia sa zaviazali úver splácať v 119 mesačných splátkach po 130,76 eur, splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na deň 15.7.2009, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 15.5.2019, splátky boli splatné vždy k 15. dňu v mesiaci. Dňa 21.4.2010 účastníci uzavreli dodatok k zmluve o splátkovom úvere, na základe ktorého došlo k zmene splatnosti splátok úveru, a to na 26. deň v mesiaci. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky. Z návrhu navrhovateľa, výpovedí odporcov v 1. a 2. rade, ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že odporcovia neuhradili splátky riadne a včas a s plnením sa dostali do omeškania.

Právny predchodca navrhovateľa výzvou zo dňa 15.2.2011, adresovanou odporcom v 1. a 2. rade, odporcom oznámil, že ku dňu 31.1.2011 sú v omeškaní so splácaním úveru vo výške 542,19 eur a vyzval ich, aby dlžnú sumu uhradili najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy. Doklad o odoslaní tejto výzvy odporcom súdu predložený nebol a odporcovia v konaní uviedli, že takáto výzva im doručená nebola.

Listom zo dňa 20.5.2013 právny predchodca navrhovateľa odporcom oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, v dôsledku čoho ku dňu 17.5.2013 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Súčasne boli odporcovia vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy 10.885,01 eur do 15 dní od prevzatia oznámenia. Odporkyňa v 1. rade oznámenie prevzala dňa 29.5.2013 a odporca v 2. rade dňa 30.5.2013.

Dňa 27.6.2013 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že na navrhovateľa prešla aj pohľadávka voči odporcom v 1. a 2. rade. Podľa údajov uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že pohľadávku tvorila suma vo výške 11.115,12 eur. Táto suma pozostávala z istiny 8.830,36 eur, úrokov vo výške 1.897,50 eur, úrokov z omeškania v sume 363,34 eur a poplatkov vo výške 23,92 eur.

Listom zo dňa 9.7.2013 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporcom v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Zároveň navrhovateľ listom zo dňa 19.7.2013 odporcom oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.7.2013 a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy do 3.8.2013. Následne listom zo dňa 8.8.2014 odporcom zaslal pokus o zmier, v ktorom odporcov v 1. a 2. rade vyzval na zaplatenie sumy 12.090,51 eur.

Navrhovateľ si v konaní voči odporcom uplatnil iba nárok na neuhradené splátky, ktorých splatnosť nastala v období od 15.7.2012 do 15.5.2019 (t.j. splátky, ktoré ku dňu podania návrhu neboli podľa jeho názoru premĺčané) v sume celkom 10.727,86 eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok až do konečnej splatnosti úveru, resp. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Navrhovateľ v návrhu uvádza, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 11.8.2013 (hoci z listu zo dňa 20.5.2013 vyplýva, že k mimoriadnej splatnosti došlo dňa 17.5.2013). Po prepočte navrhovateľ tento úrok vyčíslil na sumu 70,87 eur. Okrem toho si uplatnil 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 10.727,86 eur od 12.8.2013 až do zaplatenia.

V priebehu konania oznámil vstup do konania na strane odporcov vedľajší účastník - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Uznesením zo dňa 14.8.2015 č.k. 5C/175/2015-65 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.10.2015 č.k. 6Co/951/2015-77 súd vedľajšie účastníctvo uvedeného subjektu na strane odporcov v konaní pripustil.

Odporcovia v 1. a 2. rade a vedľajší účastník v konaní poukázali na ust. čl. 7 bod 7.6.1 Všeobecných podmienok, podľa ktorých, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany odporcov, alebo ak sú odporcovia v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V tejto súvislosti uviedli, že podľa súdnej praxe, ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Z tohto dôvodu súdna prax vyvodzuje, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splatenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporcovia boli v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní a od tohto momentu začína plynúť premĺčacia doba. V súvislosti s tým preto vzniesli voči celému nároku navrhovateľa námietku premĺčania a navrhli návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Okrem toho namietli v konaní aktívnu legitímáciu navrhovateľa s poukazom na ust. § 92

ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého môže banka postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi len ak bol klient v omeškaní s plnením aspoň 90 dní a zároveň ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Pokiaľ tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná a takéto postúpenie je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa ich názoru navrhovateľ nepreukázal, že v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči odporcom v 1. a 2. rade postúpená na navrhovateľa, boli tieto podmienky splnené. Odporcovia v konaní popreli, že by im zo strany Slovenskej sporiteľne a.s. bolo doručené upozornenie na neuhradené splátky spolu s výzvou na zaplatenie. Navrhovateľ v konaní uviedol, že dokladom o odoslaní výzvy zo dňa 15.2.2011 nedisponuje. Súčasne odporcovia a vedľajší účastník uviedli aj to, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Podľa citovaného ustanovenia veriteľ môže toto právo uplatniť, len ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota, pričom zákon vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu. Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote, až po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 10.6.2009 (dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi účastníkmi) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného ku dňu uzavretia zmluvy sa na účely tohto zákona rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili s právnym predchodcom navrhovateľa o zmluvu o úvere. Tá je na jednej strane tzv. absolútnym obchodom podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak v tomto konkrétnom prípade táto zmluva bola svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou. Peňažné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o splátkovom úvere boli odporcovia povinní v stanovenej dobe vrátiť a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Túto svoju povinnosť si však riadne a včas a v súlade so zmluvou nesplnili.

Odporcovia, rovnako ako aj vedľajší účastník, v konaní namietli aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcov) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania.

V danej veci navrhovateľ odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú odporcovia v 1. a 2. rade uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorá je bankou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Túto pohľadávku voči odporcom mal získať navrhovateľ na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013.

Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V dôsledku postúpenia pohľadávky dôjde k zmene v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne k zmene v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi, a to i bez súhlasu dlžníka. V tomto prípade sa však Slovenská sporiteľňa, a.s., (ako banka a pôvodný veriteľ) pri postúpení pohľadávky voči odporcom na inú osobu musí riadiť, okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol klient s plnením tejto pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť, a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto „postúpenie“ je svojim obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ.

V konaní navrhovateľ odvodzoval svoj nárok voči odporcom zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a.s.. Jeho povinnosťou v konaní bolo preukázať splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navrhovateľ v konaní síce predložil výzvu Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 15.2.2011, v ktorej odporcov upozorňuje, že ku dňu 31.1.2011 je splácanie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 0373657865 zo dňa 9.6.2009 v omeškaní vo výške 542,19 eur s príslušenstvom a zároveň ich vyzvala k zaplateniu do 10 dní od doručenia výzvy; nepreukázal však, že uvedená výzva odporcom aj skutočne bola zaslaná (a to napr. poštovým podacím lístkom, doručenkou a podobne). Odporcovia v konaní pritom tvrdili, že takúto výzvu od Slovenskej sporiteľne a.s. nedostali, teda doručenie výzvy popierali. Navrhovateľ v konaní uviedol, že dokladom preukazujúcim odoslanie výzvy odporcom nedisponuje. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v konaní dostatočným spôsobom nepreukázal, že v tomto prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8

zákona č. 438/2001 Z.z. o bankách, súd má za to, že Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013, na základe ktorej podľa tvrdenia navrhovateľa nadobudol pohľadávku voči odporcom od Slovenskej sporiteľne, a.s., treba považovať v zmysle § 39 OZ za neplatný právny úkon, nakoľko tento právny úkon je v rozpore so zákonom (rovnaký právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016).

Na základe uvedených skutočností preto súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa na podanie tohto návrhu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V konaní boli odporcovia v 1. a 2. rade a vedľajší účastník na strane odporcov úspešní v celom rozsahu, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Odporcom v 1. a 2. rade vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 513,75 eur (1 úkon právnej pomoci po 270,54 eur - účasť na pojednávaní dňa 24.2.2016 /odmena znížená o 50% podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z./ kráť 2 /zastupovanie 2 osôb/, právny zástupca si neuplatnil za tento úkon odmenu aj v súvislosti s vedľajším účastníkom, preto mu súd priznal odmenu za uvedený úkon len v súvislosti so zastupovaním odporcov, t.j. vo výške 270,54 eur a v zmysle § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tak, ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania dňa 24.2.2016; 1 x paušál po 8,39 eur, cestovné náklady na trase Bratislava - Prievidza a späť v sume 95,02 eur, náhrada za stratu času za 10 polhodín po 13,98 eur).

V konaní vznikli trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov aj samostatne. Ide o trovy, ktoré mu vznikli predtým, ako došlo ku spoločnému právnenému zastúpeniu s odporcami v 1. a 2. rade, prípadne úkon bol vykonaný len v mene vedľajšieho účastníka. Pôsobenie vedľajšieho účastníka v konaní malo význam, pretože vo svojom písomnom podaní namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní a túto riadne odôvodnil. V dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní bol návrh navrhovateľa aj zamietnutý. Aj aktívnym konaním vedľajšieho účastníka boli odporcovia voči navrhovateľovi v konaní úspešní, preto jeho účasť v konaní ako vedľajšieho účastníka bola účelná a opodstatnená. Z tohto dôvodu je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má právo dať sa právne zastúpiť advokátom, trovy konania, ktoré mu vznikli trovami právneho zastúpenia, a to vo výške 836,21 eur (3 úkony právnej pomoci po 270,54 eur, 1 x paušál po 7,81 eur, 2 x paušál po 8,39 eur - za úkony prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu zo dňa 19.6.2015 a vyjadrenie k námietke neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 28.6.2015). V tejto sume súd náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

V konaní si odporcovia prostredníctvom právneho zástupcu uplatnili nárok na odmenu aj za ďalšie úkony. Súd im však v súvislosti s týmito uplatnenými úkonmi náhradu trov konania nepriznal. Ide o úkony:

1. prevzatie a príprava zastúpenia - za tento úkon bola priznaná odmena vedľajšiemu účastníkovi samostatne. Právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia vedľajšieho účastníka a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj prípade odporcov v 1. a 2. rade;
2. vypracovanie právneho rozboru - súd nepovažoval tento úkon za účelný, keďže obsahom právneho rozboru, ktorý bol súdu predložený, je v prevažnej miere len citácia zákonných ustanovení a podstata tohto rozboru už bola spracovaná vo vyjadrení vedľajšieho účastníka, preto nebolo potrebné vypracovať osobitne právny rozbor vo veci;
3. vyjadrenie k návrhu zo dňa 10.9.2015 - obsah vyjadrenia je prakticky totožný s vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 19.6.2015, nejde teda o účelne vynaložené trovy;
4. vyjadrenie odporcov k námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní - v spise sa takéto vyjadrenie nenachádza, je predložené len vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 28.6.2015;
5. stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa - nie je zrejmé, o aké stanovisko ide, pretože v spise sa nachádza len vyjadrenie odporcov k návrhu zo dňa 10.9.2015;
6. vyjadrenie odporcov k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 30.11.2015 - súd tento úkon nepovažoval za účelný, pretože odporcov na takéto vyjadrenie nevyzýval a vyjadrenie bolo podané až po rozhodnutí krajského súdu o odvolaní;
7. zastupovanie na pojednávaní - okrem pojednávania dňa 24.2.2016 sa právny zástupca odporcov iného pojednávania nezúčastnil a vo vyúčtovaní odmeny ani nešpecifikuje, o aké pojednávanie sa jedná;
8. porady s klientmi - do spisu boli predložené záznamy o poradách zo dňa 14.9.2015, 12.10.2015, 27.11.2015 a 22.2.2016 - z obsahu uvedených porad súd vyvodil záver, že tieto úkony neboli

vykonané účelne; skutočnosti, ktoré boli predmetom porád, vyplývali už z písomného vyjadrenia k návrhu na začatie konania. V prípade porady zo dňa 22.2.2016 malo ísť o informáciu pre odporcov o nadchádzajúcom pojednávaní, čo zobrali na vedomie. K tomu súd uvádza, že odporcovia osobne vzali na vedomie vytýčenie pojednávania na deň 24.2.2016, a to pri odročení pojednávania dňa 10.2.2016, kedy im bolo uložené, aby o termíne pojednávania informovali svojho právneho zástupcu telefonicky. Právny zástupca odporcov si predvolanie na pojednávanie prevzal až po termíne pojednávania dňa 29.2.2016;

9. súd nepriznal odporcom ani náhradu za stratu času a cestovné náklady v súvislosti s pojednávaním, ktoré si v konaní uplatnili, ale nešpecifikovali, kedy tieto náklady vznikli a zo spisu ani nevyplýva, že by okrem pojednávania dňa 24.2.2016 takýto nárok odporcom vznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.